

komst på det private område svarende begreb inden for det offentlige område benævnes kollektiv aftale.

Til nr. 4

Regeringens lovforslag kaster meget tunge byrder ud på 300.000 danske erhvervsvirksomheder. Begrundelsen er, at man af psykologiske grunde ikke vil have, at de pågældende skal svømme i indkomstfremgang samtidig med, at der for de 85 pct. af befolkningen, som er lønmodtagere, skal udvises den grad af tilbageholdenhed, som er blevet resultatet af regeringens fejlslagne indkomstpolitik i øvrigt.

Begrundelsen for regeringens lovforslag svigter altså ganske og aldeles, hvor den selvstændige erhvervsdrivende opnår en ikke urimelig indkomst.

Der er derfor ingen grund til at lade loven gælde for disse mangfoldige tilfælde. Dette er begrundelsen for nærværende ændringsforslag.

Ved udformningen heraf har det første spørgsmål derefter været at finde frem til, hvad der må anses for en rimelig (»acceptabel«) indkomst for en næringsdrivende. Herved må man gøre sig klart, at den næringsdrivendes indkomst falder i tre grupper:

- a) arbejdsvederlag
- b) forrentning af egenkapital
- c) opsparring til de nødvendige investeringer for virksomhedens fortsættelse.

ad a):

De fleste næringsdrivende har omkring 50 pct. flere årlige arbejdstimer end lønmodtagerne. Da en ikke usædvanlig lønmodtagerløn i ansvarsfyldte stillinger er ca. 80.000 kr., da overarbejdstimer plejer at blive honoreret særlig højt, og da toppen af indkomsten rammes særlig stærkt af skatten på arbejde (også kaldet indkomstskatten), er det i forslaget indeholdte beløb på 100.000 kr. så afgjort sat i underkanten. Dertil kommer, at der reelt i titusindvis af virksomheder er to hårdtarbejdende indehavere (mand og kone), men for ikke at volde unødige diskussioner har forslagsstillerne altså begrænset sig til alt i alt 100.000 kr. som årligt arbejdsvederlag.

ad b):

Ved at sælge virksomheden – for eksempel til en udlænding fra et land, der har ført en mere fornuftig økonomisk politik end Danmark – kan virksomhedsejeren få sin indestående kapital frigjort og måske anbringe den i de statsobligationer, som Heinesen/Christophersen-regeringen udsteder i så rigt milliardmål på grund af sin totalt fejlslagne politik. En sådan passiv investering vil give ca. 17 pct. i rente, hvoraf de ca. 7 pct. er skattefri. Nærværende ændringsforslag er derfor også holdt stærkt i underkanten, når man alene regner med 16 pct.s forrentning skattepligtigt af risikovillig kapital.

Ved opgørelsen af kapitalen er der også anvendt strøget mål, idet faste ejendomme for eksempel optages til ejendomsværdi, goodwillbeløb ikke medtages osv.

ad c):

Selv om det danske næringsliv – og dermed alle 5.128.342 danskeres tilværelse – beror på, at indtjeningen i virksomhederne er så stor, at der løbende kan foretages de meget, meget betydelige investeringer, som er nødvendige for at følge med i den internationale konkurrence og stadig forhøje hele befolkningens levestandard, har fremskridtspartiet alligevel ved udformningen af nærværende ændringsforslag strakt hånden så langt frem over for regeringens misundelseslov, at man ikke har afsat én øre til den indtjening, som er nødvendig, for at virksomhederne til stadighed kan følge med tiden.

Teknisk er det vigtigt, at reglen udformes på en sådan måde, at de stakkels erhvervsvirksomheder, der skal plages af loven, straks og på stedet kan melde hus forbi, når monpolitets prisinspektører kommer med deres uforståelige, nervevragsskabende skemaer og forlanger under trussel om bål og brand, at man skal dokumentere alverdens ting om, hvordan en enkelt varetypes bruttoavance var langt tilbage i tiden. Derfor er der benyttet den teknik ved udformningen af reglen, at det er to meget lette og hurtigt opgørlige beløb, der skal anvendes, nemlig dels det af ligningsmyndighederne fastsatte forskudsregistreringsbeløb for det igangværende år og dels den formueskattepligtige kapitalkonto i firmaet.